

Александар Станковић, професор *класичног, спортског и сценског* мачевања из Београда. Бављење мачевањем је започео 1981. године у Мачевалачком клубу "Црвена Звезда". Вештину спортског мачевања је учио прво код Александра Марковића, а затим код Марека Поланског (тадашњег тренера мачевалачке репрезентације Пољске). Асистирајући у тренерском раду у мачевалачком клубу „Црвена звезда“ Чајковском и Војћеховском (тренерима више првака света друге половине 20. века) стиче звање инструктора спортског мачевања (1983). Након тога (1996) добија звање учитеља мачевања, а 1998. године у Атини и професора спортског, сценског и борбеног (класичног) мачевања.

Био је државни првак (спортски мач појединачо и спортска сабља екипно) и репрезентативац бивше СФРЈ (флорет и спортски мач), двоструки финалиста (флорет и спортски мач) са бронзаном медаљом на Балканском шампионату (спортски мач), 16. на Светском првенству у Лозани (флорет) итд.

Оснивач (1997) је Школе мачевања "Свети Ђорђе" која ће временом прерасти у највећу и најстарију Школу класичног мачевања у Југоисточној Европи.

При Централном дому војске Србије 1997. године иницира оснивање *Официрског мачевалачког клуба* чиме обнавља рад *Официрске школе борења* (мачевања) основане у Београду давне 1900. године. Почетком 2004. године иницира обнављање (после 63 година паузе) наставе мачевања на Војној академији у Београду у којој се први пут мачевање учило 1830. године на Војној академији Краљевине Србије. **MACEVANJE VOJNA AKADEMIJA U BEOGRADU**

У периоду од 2003. до 2009. године држи часове сценског мачевања на Академији уметности "БК" и у школама мачевања у Дубровнику (Renaissance Association »RAGUSEUM«) и Мостару (Центар за драмски одгој БИХ). Као редитељ сценских борби је од 2001. до 2008. године радио на више позоришних и филмских пројеката у земљи и иностранству: Богојављенска ноћ - Шекспир (Ужичко позориште), Хамлет - Шекспир (Народно позориште у Београду), Комедија забуне - Шекспир (Народно позориште у Београду), Три мускетара - Александар Дима (Позориште Бошко Буха), "AMSELFELD" - Битеф Театар, филм »La porta belle 7 stelle« - PASQUALLE POZZESSERE, филм "БОД" - Душан Поповић, рекламни спотови од којих је најпознатији за компанију "Цептер", сценарији мачевалачких борби за филм "Казанова", мачевалачке кореографије за спектакл Првенства света у шаху Фишер-Спаски, дубровачки документарни филм о Марину Држићу "Од тартаре до уроте"... **VIDEO KLIPOVI FILMOVA SA MACEVANJEM**

Од 2002. године је редовни члан Удружења филмских и телевизијских уметничких сарадника Србије.

Издао је десетак књига из области мачевања од којих су најпознатије: *Спортско мачевање - положаји и радње без мача*, *"Витешко, дворско и грађанско мачевање у Србији од Деспота Стефана до II светског рата"*, *"Војно мачевање у Србији 1804 – 2014"*, *"Дневник учитеља мачевања"*, *"Енциклопедија класичног мачевања"*, *Српски речник европског бојевог мачевања*.

Од 2000. године је противник мачевања у било којој форми *борилачког спорта*, као и савремене *неоварварске идеологије* компетивизма по којој све треба да је непрестано предмет сукоба, надметања, такмичења, престижа, грабежа, мржње и агресије. Поборник је мачевања као форме *телесне културе* и *борилачке уметности (Forme d`art martial)*.

Сматра да се данашње декадентно "турбо" време откинуло од темеља постојања и да готово све што нуди човеку је само сурогат, баналност, отуђење и дегенерација. Из тог разлога, а и јер су темељи света вечни за разлику од грађевина на њима, у мачевању и свему осталом, се најрадије држи конзервативно штита класичног, мача традиционалног и патине старог користећи сваку прилику да потсети себе и ученике да ће мачевалачкој вештини, а у складу са *геслом Ars virtutis causa - Вештина због врлине (а не вештина због побеђивања)*, себи и свету који их окружује од највеће користи бити не ако мачују и живе у складу са модом већ ако мачују и живе у складу са врлином.

ИМА I LJUTE PROTIVNIKE

<http://www.macevanje.org>